

SZÉKESFEJÉRVÁR.

Társadalmi hetilap.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer: szerdán és szombaton.

A lap ára
házhöz hordással vagy postán küldve:

Évi 6 frt. — kr.
Fél évi 3 frt. — kr.
Negyed évi 1 frt. 50 kr.
Bérmentelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor: Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 krért igttattatik be.
Lapunk számára hirdetésekkel felvesznek **Budapesten:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Mórész.
Bécsben: Opellik L. és Mosse Rudolf. Hrdlicka Vinze.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 5-ik sz.) czimzandók: — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Előfizetési felhívás

„Székesfejérvár”

hetenkint kétszer — szombaton és szerdán — megjelenő

társadalmi hetilap

október—december negyedévi folyamára.

A lap ára helyben házhöz hordva vagy vidékre postai küldéssel:

Évnyegyre 1 frt. 50 kr.
Félévre 3 frt. — kr.

Lapunk előfizetőit kérjük, miszerint az előfizetést mielőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék. — Egyszersmind kérjük lapunk eddigi pártolói s barátait, hogy azt saját körükben terjesztzeni sziveskedjenek.

Előfizetési pénzek Klökner Péter lapkiadóhoz czimzandók, ezek beküldésére ajánljuk a posta-utalványokat, melyek bérmentesítve csak 5 krba kerülnek.

Veszélyes sebek.

Szomoru kép tárul fel előttünk, ha figyelemmel kísérjük társadalmunk jelenlegi viszonyait; sajnosan kell meggyőződünk az erkölcsi téren nagyon is látványos hanyatlásunkról.

Az új kor általános hibái rohamosabban terjedtek el nálunk, mint azon vívmányai, melyek által hatalmas és erős nemzeté lehetünk. A roszból sokkal több került hozzánk mint a jóból.

TÁRCZA.

Végtelenség.

— Eredeti beszély. —

Irta: Ifju Filó Lajos.

— Ez aztán poéta! mond Elemér felugorva ülőhelyéből, a mint Vajda János „Végtelenség” című drámai hangulatu költeményét végig olvasá. Ez aztán poéta! ismétlé még egyszer. Hah, mily megdöbbentő és mily nagyszerű fogalom ez!... Ha-ha-ha, s még az a Hamlet így okoskodik: lenni vagy nem lenni kérdések kérdése! — Szegény ember, a kérdések kérdésére az a feleletek felelete: Végtelenség. Nem mulik el semmi a világon, ki van játszva a mulandóság, mint egy vén férj, a kinek tizenhat éves felesége van! — — —

— Istenem! de ha az egész világ romba dülne is: a romok felett még az én szerelmem ott bolyongana keresve teremő Istenét, mindenhatóját, mint az átokveret kőza lélek, ki még koporsójában sem pihen!

— Teremő ég! folytatá tovább tüzes monológját, de hogyan is lehet ennyire esztét vesztetnie az embernek? Hiszen nem ittam sem mérget, sem bódítót. — Oh, jaj, dehogynem, midőn szemsugaraimmal édes forrásvizét ragyogó szemének oly ittas gyönyörben raboltam meg! Mikor az a hajnal-mosolygásu arc, mint egy tavaszi rózsából szótt nap a szívembe ragyogott!... Hogyne égetne az, hogyne égetne! Az égetése kárhozat, mert a szív most már felgyújtva önönmagát emészti folytonosan, a ragyogása meg édes üdv... Melyik hát már a nagyobb? Nem tudom, csak úgy mindkettő igen nagy!

Az óra ötöt üt.

Ha szét nézünk körünkbe szomoruan tapasztaljuk a társadalmi corruptio veszélyes jelenségeit, csak olvassuk a hírlapokat, ott vannak felírva az áldozatok nevei, kiket a corruptio veszélyes terjedése szedett ki körünkől.

Ha terjed a cultura nálunk, úgy ennek kinövései nagy mérvben elterjedtek. Nem vagyunk többé az a régi egyszerűségben élő nép, hanem a roszban és feltűnni vágyásban igen is sokat tulajdonítottunk el a haladottabb népekről.

A régi derék, becsületes középosztály majd nem egészen kivészett s e helyett támadt egy oly középosztály, mely a régitől csak a czímet örökölte, s míg az előbbeni hazaszeretet, egyszerű becsületesség által tünt ki, addig az utóbbi a szereplés felszínére vergődve könnyelműen él, mulat és elenyészik igen sokszor önkéze által.

Társadalmunk középosztályában, de nemcsak kizárólag ott, hanem a többi osztályoknál is szomoruan kell tapasztalni a corruptio jelét, főleg az ifjuság körében. A feltűnni vágyás, urhatnáság, ezek különféle válfajai, úgy következményei — elég szomoru — nagy szerepet visznek társadalmi életünkben. — Ifjuságunk körében, nem a komoly foglalkozás iránti lelkesülésre találunk, hanem már a serdülő kortól kezdve az élet örömeit hajhászák, a kéjek poharát ürített ki fenéki ennek azután következménye, hogy már ifju korban, tehát alapjában roszul kezdvén életük folyamát, folytatása is csak rosz lehet s lesz is, mint a tapasztalat mutatja. A komoly foglalkozás jeleivel alig találkoznak az ifjuság körében.

Az alapjában megromlott élet azután a későbbi korban termi folyvást keserű gyümölcseit, mit a ta-

pasztalás igazol. Nem kell messze mennünk, maradjunk körünkben, a legközelebbi idő a corruptio néhány szomoru jelét mutatá be, melyek bizony társadalmi hanyatlásunk keserű jelei.

Az erkölcsi érzés, a becsület, mely oly sok nemesnek szülője, s melynek létele oly sok gonosztól tartja vissza az embert, sok tekintetben kiháló félben van, e szép eszmék, melyek a hajdankorban is oly sok nemes esemény szülői voltak, mint ha csak ideális régiókba költöztek volna, oly ritkán találhatók fel. A könnyelmű élet, az ebből folyó pazarlás, fényűzés, szerencse hajhászat feltűnni vágyás s az ehhez járuló munkátlanság kiölik a becsületérzést, s csak a könnyű vízszínen való házinkénti vergődés kezd uralomra emelkedni, melynek, ha vége következik, úgy akkor a gyáva kormányos bevonja a vitorlát és elvész a viharban, mert nincs mi dacolna a viharokkal, mert nincs becsület, mely kiáll vész-vihart, s ha tiszta megmarad, bár elveszzen minden.

Sajnos, hogy e corruptio nem marad a múlté, hanem a jelenel együtt tart és fejlődik tovább. Magyar létünkre pirulva olvassuk az erkölcsi érzés súlyedése, a becsület kihálása által a lapokban koronként közlött eseményeket.

A sok öngyilkosság, hivatalal visszaélés, család stb. stb. a corruptio szomoru következményei, melyeket megakadályozni igen könnyen lehetne, ha nem szenvednének a haladó kor beteges kinövésében. — Mert mi okozza leginkább elő e kóros állapotot? a feltűnni vágyás, urhatnáság, fényűzés, s más szenvedélyek, melyeket igen is lehetne fékezni. Fékezze meg mindenki tulságos szenvedélyeit, s csak azon mértékig engedje vágyait terjedni, a meddig viszo-

Amott a sűrűben egy árva színész magolja már egy óra óta a szerepét, mely ebből áll:

(Belép.) — A báró ur!

— Igenis! (Kimegy.)

(Ujra belép.) — Tessék! — és újra egy „igenis.” Komoly aggodalom tükröződik különben aszkóros kinövésü arcának vonásain; nem tudom, hogy ama bizonyos „mindennapi kenyérnek” hiányzása, vagy a szerep nagy bősége s annak nehézsége iránti méltó indignálódás okozza-e ezt?

Emitt meg valami fehér keztyűs uracs szenveleg egy modern „Dorotyának.” Alighanem valami régi német vagy új magyar drámából beszél, mert az ő általa velőseknek vélt szavak ugyancsak pogány savóizűek. Csodálatos, hogy — mint különben az ilyen dialogoknál szokás — kezeivel nem igen hadakozik. Hanem a jó keresztény, ki ok nélkül gyanuba venni senkit nem szokott azonnal meg fogja mondani, hogy ennek nem ő, hanem a fehér keztyű az oka, mely már az idő viszontagságai folytán egy és más helyeken az osztr. zászló színét vette magába.

De legérdekesebb itt egy ön-penzionálta szappanfőző discursusa „kedves élete párjával” — a mint Csokonai mondja — de folytatása nem az ám: csikóbőrös kulacsával... (ha csak pilseni sört nem töltünk bele!), hanem: az erénydús Rebekával.

Ez a név, azt hiszem, mindent megmond, vagy legalább sokat.

1. Hogy a szappanfőző ur nem germanisal.
2. Hogy a szappanfőző ur nagy hazafi.
3. Hogy a szappanfőző urék pártolói minden jónemesnek, de legkiváltabban a hazai művészeteknek.

(Folytatása következik.)

nyai engedik, akkor egyensúlyban lévén vagyoni helyzete, nem kénytelen idegen dolgokhoz nyulni s nem lesz áldozata önvétkeinek.

Ne törekedjék arra senki, hogy magánál vagyoni fölényben álló egyeseket utánozzon, mert úgy jár mint Aesopos békája, mely akkora akart lenni, mint egy ökör s addig fujta magát, míg szét nem szakadt. A bölcs mérséklet szabályait pedig kevesen akarják tudni és ismerni, s kevesen akarják tudva s ismerve betölteni. Az egyenlőség szép eszméjét nem úgy értelmezik, hogy polgári jogok tekintetében minden ember jogilag egyenlő, hanem egyenlők akarnak lenni sokan minden tekintetben és sok szegényebb, korlátozottabb sorsu oly szerepet akar venni, mint a vagyonosabb. Ez pedig nem egyenlőség, hanem társadalmi kóros kinövés, mely a corruptiót szüli.

Társadalmunk e veszélyes sebeit mielőbb behegeszteni kellene, de ez a legnagyobb nehézségek közé tartozik, mert hisz akkor egyes egyénenként kellene a gyógykezelést megkezdeni, illetve azokat jobb utra téríteni a jelenben nehéz ezt megtenni, csakis a társadalmi együttes működés hozhat jó eredményt, a jövőre nézve pedig ifjúságunk helyes irányu nevelésétől lehet minden jót várni. Leginkább hathat erre az, ha a becsületérzést fejlesztjük és ha a munkás s józan élet horderejét, hatását a társas együttlétre, hangsúlyozva annak minél elterjedtebb körben érvényt szereztünk.

Ha becsület és munkás élet lábra kap mindenfelé, akkor a társadalmi corruptio átkos terjedése megakadályozva leend.

A cigányok őskori szereplésének kérdése az őstörténelmi s embertani congressuson.

Braa tanár másodízben egy akadályoztatása miatt meg nem jelenhetett barátjának, Bataillardnak kéziratát teszi a gyűlés asztalára, elmondván annak következő rövid foglatját.

A bronzkor keletkezte felől Európában nagy homály borong. Sokan erősen gyanítják, hogy keletről Európába települt nép hozhatta magával ennek ismeretét s úgy terjeszthette el a kökör népei közt. — E nézetet csak megerősíti azon körülmény, hogy a bronzkor népessége nem pusztán kerekfejű többé, mint a kőkori, hanem hosszufejűekkel vegyes, a mi arra mutat, hogy a bronzot behozó nép nem irtotta ki az őslakoságot, hanem azzal együtt bekés egyetértésben élt. A sok Ázsiából bevándorlott nép közül már melyik lehetett az, mely a bronzkori műveltséget magával hozta? Bataillard azt hiszi, hogy ezek a cigányok voltak. Nézetét nemcsak azon valószínűségi érvel támogatja, hogy a cigányok maig is többnyire rézöntök s ezüst-foltozók képben barangolják be Európa összes országait, még Angliát is oda érte, és így őseiknek eredeti mesterségét maig is megtartották, hanem valószínűsíti a történelmi adatot igyekszik felhozni állításának támogatására. Így például a történelmi iratokban a cigányoknak csakis nyugot Európába érkezte van a 15-ik századra följegyezve, azonban kelet Európába már annál sokkal régebben beköltöztek. S ez annál valószínűbb mivel már Sterodot ír le a cigányokkal egészen hasonló szokásokkal bíró centinek nevezett népet. A cigány név azonban e népfajnak nem eredeti neve, hanem csak Európában ragasztották rájuk, ep úgy, mint a bohenien s gypsy neveket is, egyik Csehországból, másik Egyiptomból való beköltözöttük akarván jelezni. Önnön magok azonban centinek nevezik magokat. E szerint a cigányoknak Európában való létele tudomány régi. Ezek behozhatták a bronz megmunkálás tudományát magokkal, hisz még ma is kolompároskodással legörömeztőbb foglalkoznak.

Bataillardnak tehát azaz óhajta: állíttassék oly ethnographiai muzeum Budapestben, melybe a cigány népet illető mindenemű adatok összegyűjtessenek, tehát népviseletét, kéziműveit, művészetét, fűjellegét, egy szóval társadalmi viszonyait feltűntető összes sajátosságai egybehordatván: a jövő congressus azután ítélte e kérdés felett vajjon a cigányok tekintetök-e a bronz meghonosítóit vagy pedig nem.

Pulszky Ferenc Broca előadására azt jegyzi meg, hogy a cigánykérdés nálunk nem oly ismeretlen mind a külföld előtt. Itt már régideje, s több oldalról tanulmányozzák őket. Be van róluk bizonyítva, hogy hozzánk a 15-ik században, Temerlannal egyidejűleg érkeztek. Nyelvök, melynek grammaticája is meg van írva, egy indiai népfajhoz hasonló s a mult éveken itt járt indiai rajahval nemzeti nyelvükön megbirták egymást érteni. Nálunk magokat nem centinek, hanem moréknak nevezik. — A mi pedig nemzeti viseletököt illeti, a felső magyarországi divatjok az eredeti, s ez derekukig tartó meztelenség s így mint elhűs megjegyzé, nemzeti viseletök nem annyira ruházat, mint ruhátlanság.

Zichy Jenő gróf csatlakozik Bataillard azon kívánatához, hogy a cigányokról néprajzi muzeum állíttassék Budapestben, hiszen ugyanis három év mulva megint gyűlésünk lesz, s ha az addig begyűlendő ada-

tokból az tűnik ki, miszerint azon hosszú idő alatt, a meddig e tárgyban mi sem lehetett e kérdés igen mély homályba burkolódott, emélfogva ez úgy tisztába hozatalára mit sem lehet többé tenni, azért e muzeum felállítással nem sokat veszítenénk, ha pedig ellenkezőleg lesz valami alap a begyűlendő adatok nyomán található: akkor lesz helye újra fölvetni a mai kérdést.

Broca ennek folytán felssöllítja a gyűlést, hogy barátja indítványát emelje határozati erőre; melyre miután az elnök azon megjegyzést tette, hogy ily határozat hozatalára a gyűlésnek nincs joga: Pulszky nemcsak a magyar hanem az összes jelenlevő tagok tapsai közt azt felelte: szükségtelen e határozat hozatala: a nélkül is megteszik; a vita befejeztett.

Öreg János.

Hatósági élet.

A megyei bizottság valamennyi tagjának.

A közigazgatási bizottságról szóló 1876. évi VI. tezk. értelmében a hatóság által megválasztandó 10 tagnak, az idézett törvény 3. §-a szerint leendő megválasztása céljából főispán ur ő excentiájának rendelede folytán még e hó folyamában közgyűlés tartandó lévén, e végből az október havi rendes közgyűlés f. é. szeptember hó 25-ik napjára helyeztetik át, a mikor is a fentebb érintett választás eszközzésén kívül, a megyének 1877. évi költségelőirányzata megállapítatni s több más közérdekű ügyek elintéztetni fognak.

Van szerencsém tehát a megyei bizottság érdemes tagjait, a f. hó 25-én d. e. 10 órakor tartandó közgyűlésre meghívni; megjegyezvén, hogy ugyanezen közgyűlésben, hazánk nagy fiának *Doák Ferencnek* közgyűlési határozat folytán megrendelt s a közgyűlési teremben kifüggesztett olajfestményü arczképe is bemutatni fog.

Székesfejvárott, 1876. szeptember 11.

Báró Miske Imre, Fejérmegye alispánja.

Maramarosi levelek.

II. Kabola-Polyánna.

— Egy fiatal természetvizsgáló bohóságai. —

— No, János! csak csapkodjon amugy Isten igazában a lovak közt!... El innen, hogy még a kövecses sziklaút is porfelhővel takarja be a nyomunkat, takarja be azt a fonák és hideg képet, melyet itt a gyárak zakatoló lárájára újra felélesztett bennem, mint varázsszó a porladó halottakat!...

Ezért jöttem én ide? Ezért, hogy újra a nyakamba varjék, mintegy obligált-élvezetként itt is a gyárakat, gépeket, hogy újra lássam, a mint a kapzsi, kincsvágyó emberi szellem a maga nagyságaért lealacsnyítja a természetet. Lábbal tapossa azt, hogy legyen egy magas talajja, melyről tekintve nagyobbban tűnik fel.

Ph! Engem bánt ez a kép. — De nem kell csodálkozni rajt! Ismerek egy bohó fiatal embert, a ki, mióta anyira görbül az emberiség dereka: elferdülnek látja a világot. Ismertem egyet, ki elkésett kúrhang volt a mult viharából, korán jött madár idegen világból, melyet megcsalt az őszi ibolya, hogy itt a mosolygó tavasz.

Az ifjúság betegsége ez. A fiatalság egy idyll, egy pásztori festmény, egy virágos völgy, melyet nap-sugár és zápor egyaránt látogat. A piciny gyermek kapkod a gyertyalánghoz, mert azt megfordítva látja a szemlencse törvényei szerint, de midőn végre a sugarak egyenes irányához hozzászokott, egykedvűen tekint a füstölő lángba, s a kapkodásnak vége szakad.

Tündérművekben ringatta magát az ifjú... de ősz lesz, s egy rabló madár mind leszedi a fűrtöket. Hozzászokik a gépek zakatolásához, az eszmények elhagyják és felkeresi az imádság... Hiszen ez ugyanis minden eszmény felett áll.

De most, de most... el innen el... Nem tagadom meg magamat — mert a város zajához ez volt bucsuzavaram:

— Ah! Te vagy csak az én világom, Szabad mezők, völgyek, hegyek!...

Megálljunk! Ez itt a fűrdő-hegy. Ott fakad föl az ásványos víz a gyáva fenyvek között. Ah... csak oda a fenyvesek közé. — Mint a zarándok, ki már látja a legszentebb sűrű városát az olajfákkal beszórt hegylabdáról, úgy siettem e helyre. Hisz még a dajkamecékből emlékszem: hogy a vadon legmelyén, a legrejtettebb helyen nyílik az a virág, a mely minden lakatot kinyit... nekem is volna egy kinesis házam, de annak ugyanis virág a nyitja! Pünkösdi róza — mosolygó piros ajkak... Emlékszem egy harmatos fűről, mely minden sebet meggyógyít; — talán még azt is, melyet látni sem lehet!

Kanyargós hegyi gyalogutakon, csacsogó csermelyeken átfuttatott hidakon vándoroltam fölebb-fölebb. A lég mind hűvösebb és élesebb, szinte elevenebbé lesz az ember!

Nem, egy lépést sem tovább. — Itt láthatlan bilincs van a sziklába forrasztva, mely megfog minden

vakmerőt, ki erre irányozza lépteit. — Sziklába vésett lépcső ugrik le egész a feketülő mélység fölött tova suhanó nyír-karfás hidig, melyre a sziklahasadék túlpártjáról óriási cserfák néznek le kicsinylőleg morogva — tám e cserfák fölött.

Tövükben gazdag hegyi fű és vadvirágok árulják a pihenést és édes álmოდást, — az ár — — — szeretet! Aki szereti őket, az megpihenhet mellettök. — A völgyből üdítő illatát lopja fel a friss szénának a már-már fárado szél, melyet a napsugár idáig nem mert kergetni. — Az égből nem látszik ide egy kis karaj sem. — Pedig fenn tarjagos felhők is usznak, a nap nem mer tusába szállni vele. — Ah mit is gyönyörköd-tetne itt az égből egy felhődarab... A hol béke és szeretet van minék oda fényes rongya a mennynek!...

Hah! Mi boszszantó zaj ez! Csacsogás-csevegés... köteles udvarlóit nevetés, kacaj. — Előkaptam utikönyvem s finom lapjára csöndesen kezdtem lerajzolni a gyönyörű helyet. — A társaság kibontakozott a fák közül s a hidon másnak érdekes, de nekem boszszantó lát-képet nyújtott. Nyegle tréfáival a yankee garde-des dames szinte megtaposta e szent hely nagyszerűségét.

Hogy rohantam volna hozzá oly nemes haraggal, mely csak a fegyvercsövébe fér — ha — — —

Csak azt a piros ruhát meg ne pillantottam volna mellette a fehér mousselin szegélylél.

A bürök meggyilkolta Sokratést, s Kriton egy bürökbotot gyöngyvirággal ültetett körül!

A hidon átjönnek... Épen felém tartanak. — Eh tartanak — akármit felőlem, én uti rajzkönyvemem nem rejtem el. — S folytattam... most már nem a tájképet. Egy eszményi leány-képet körvonaloztam hirtelenben — talán... unalomból. Otthon majd szép piros festékekkel jól lehet a ruháját színezni!...

Épen mellettem jönnék el... Rám bámul valamennyi — egyet kivéve.

— Schon wieder eine Schwärmer! Szól gunyoros nevetéssel a dandy.

És erre olyan jóízűn kacagtak, különösen egy kis leány, mint a milyent szívemből szítam én felette.

Fel hát a hegy kopasz tetejére most már, a hol a madár sem jár. — Ott ültem aztán elmerengve, meszsze bámulva arra délnyugot felé, a hol a kék ég ráborul a zöld virányra, s mintegy öntudatlanul dobtam papírra e sorokat:

Utam, a mint szemem végig szárnyal
Csalfa délibábos tájra vet...
Mintha látnám ajkad mosolyogni...
„Szeret-e hát — avagy nem szeret?”

F. L.—s.

Szólészet.

— Néhány szó a szüretre vonatkozólag. —

Mai világban mindnyájan oda vagyunk utalva, hogy a mivel bírnak, rendelkezünk, azt lehető legnagyobb mérvben fordítsuk hasznunkra, azaz: minden vállalkozásunkban okszerűen járunk el. És mégis nem cselekszünk-e fonákul, ha a szőlőt nagy drágán mivel-tetjük s aztán szüretkor oly minden alapos rendszer nélkül fogunk a szedéshez, hogy a jó borra való kilátás minden reményétől magunk magunkat fosztjuk meg. — Így cselekszik pedig az, ki nem rendes időben és nem rendes módon szedeti le termését.

A szőlőszedés rendes idejét nem a kalendáriumban kell keresni, hanem a szőlő tökéletes érettségében. A szőlő érettségének pedig két megfigyelendő foka van: egyik fok alkalmasnak jelöli ki a szőlőt a szedésre, mint gyümölcsöt; másik pedig alkalmasnak jelöli ki arra, hogy belőle a maga nemében tökéletes, jeles bor száressék.

A szőlő, mint kellemes élvezhető gyümölcs akkor tartható eléggé kifejlettnak, ha mindenik faj a maga saját színét megnyerte, megpuhult, átlátszólagosságot nyert, s az édességnek azon kellemes nemét elérte, melyelfogva az inyenéz kedves asztali esemegéjének beválik. Az ily szőlő eladásra alkalmas.

A szőlőnek másik érettségi foka, mely jeles, tökéletes, szeszgazdag borra nyújt kilátást, akkor áll be, midőn a szőlő némileg túlérettnek mondható, az az: ha a bogycok túlédesek s e miatt mint gyümölcs, már nem is kellemesek az élvezetre; nedvök ragadás s izükön néni zamat észrevehető, noha a szőlő nem zamatos faj; csutkájuk zöldszínűségét veszve barnul s mintegy fonnad, sőt a bogycok töppedezni kezdenek, mely állapotban, ha az idő kedvező, száraz, addig hagyhatók míg az egész termés ily állapotba jut: ha azonban eső után a szemek repedezni kezdenek, meg kell kezdeni a szedést, mert a repedéses erjedést, rothadást von maga után, a zsu-gorodás beálltával pedig a bormenyiség indul fogyatkozásnak s ne higye senki: hogy az ily túlságos érés mellett csak vízreszek párolognak el a bogycból, elpárolog azzal lassanként a cukortartalom és minden nemes alkotórész fokozatosan, mi a vedytudomány által már be van bizonyítva; itt is áll, hogy a túlságos semmiben sem jó. Amny kétségtelen, hogy a szőlőt tökéletes érettségre kell juttatnunk úgy, hogy kis mértékben hagyjuk túlélni a zamatnyerés végett, mi akkor áll be, ha a cukortartalom benne a meny-nység netovábbját érte el.

A szüretelés idejére nézve sokan esős időt kívánnak a szürethez, azt hívén, hogy több boruk lesz;

Hirek.

mások meg épen száraz időt óhajtanak, azt mondván, hogy így jobb boruk lesz. — Egyik nézet sem helyes minden esetben, de bizonyos esetekben mindenik jó lehet.

A mi nézetünk következő a szüreti időjárásra nézve: midőn a szőlő cukorgazdag, teljesen érett, sőt már fűpenni is kezd, nemcsak nem rossz, de még hasznos is a szőlőnek, harmattal vagy csendes lanya eső után való szedése; mert ilyenkor a szőlőben aránylag kevesebb már a vízcsepp, úgy, hogy a vízhiány miatt a bogyókból nehéz kivonni, kiszajtolni a cukor és más nemes részek egész tartalmát, miután ragadások és tapadások annyira, hogy nincs erő, mely elválassza azokat a héjaktól s magvaktól, hacsak a vizoldó, hígító ereje hozzá is járul; ellenben ha a szőlő silány mustot igér, cukorszegény: okvetlenül jobb azt száraz időben megszédeni, mint szükséges a kevés cukor feloldásához.

A szedésnél különösen figyelniünk kell az elkülönítésre, külön szedésre. Az éretlen, penészes s rothadó félben levő fürtök az épek és egészségesektől elkülönítendők; mert a hibások leve megrontja a hibátlanok nedvét is. A ki sok bort termel s eladásra szánja, vagy ha maga számára is egészséges, nemes italt akar szédeni, de szőlőfajai nem egyszerre érnek, annak többször kell szüretelnie mi sok költséggel és fáradsággal jár ugyan, de aztán a tökéletes érettségükben szedett szőlőkből nyert borok ára is 4-5-ször magasabb mint azé, ki az éretlent az érettel egyszerre szüreteli és szüri el.

Azt mondanunk sem kellene, hogy a vörös-borokra szánt szőlőt is, külön kell szedni kezelni, de a vörösfajú szőlőknél is csak egy meg kell különböztetni az éretteket és éveket az éretlenektől és hibásoktól, mint a fehéréknél.

P. M.

Levelezés.

Budapest, 1876. szeptemb. 25.

Tekintetes szerkesztő ur! Szeptember 12-én indulnak a tudós régészek, száma 46-an magyarai (Hontmegye) és bényi (Esztergommegye) ásatások megsemlésére.

Szobig vasuton menve 9 órakor szállottak le, hol Hontmegye tisztviselő által az öreg Huszár járási szolgabíró vezérlete mellett lettek rövid, de szívből jövő szavakkal üdvözölve, mire Rómer Flóris ur felelt, köszönetet szavazván Hontmegye kitértetéséért. A vaspályaudvaron kívül 30 szép fogat állott a vándortudósok átszállítására, de mielőtt utnak indulának a derék Luczenbacher földbirtokos látá el a vendégeket kitűnő gyümölcseivel. 11 órakor az utazó sereg éljenek között megérkezett Vámos-Mikulára, hol az egész község ünnepeket ült, a derék Huszár István ur pompás lakába szállottunk, hol az érkezőket Lakner István magyar, Pongrácz főjegyző francia nyelven köszönté, mire ismét Rómer Flóris meghatón felelt, erre következtek a bemutatások; ott voltak: a híres dr. Montellius Oszkár, a stockholmi muzeum őre, dr. Voss Brelinből, Kollman tanár müncheni, dr. Schmidt koppenhagái, Dogneé belgiumi, dr. Barmyoczky krakkói s más külföldi nevezetességek; 12 órakor villás reggelire ültek a tudósok, mely igen jó kedvvel folyt. — 3 órakor indultunk s 5 órakor értünk Magyaradra, hol az egész megye tisztikara nem messze az ásatásoktól Podhorszky alispán ur vezérlete mellett várakoztak a tudós régészekre, alispán ur üdvözlé a megye nevében a tudósokat.

Ezután a régészeti ásatások kezdődtek. — Hét órától reggeli 3 óráig szakadatlanul folyt, 13-án reggel daczára az esőzésnek régészeink utra indultak. Bény községbe értek, hol Kazay földbirtokos s országgyűlési képviselő lakába szállának, itt tek. Kruplanyiczky alispán és Hutó járási szolgabíró fogadta őket és kitűnően megvendégelte őket; — mint végpontján az utazásnak nemcsak a vendégszeretet kitűnőségeért, a kedves háziúrt, de az utban a vándor tudósokat szívélyesen fogadott megyékért, a régészeket kitűnő vendégszerettel fogadó honfiakért emelé poharat tudósaink Rómer Flóris, ki után nemzetünknek a régészet terén zászlóvivőkéért, a kitartó, rendíthetetlen bajnokokért Rómer, Henszemann, báró Nyári Jenő urakért a jelen voltak lelkes éljenzései között emelt poharat Kereskényi Gyula érdeklés. Nem maradhatott el a mindig vigkedélyű s élezes toasztjaival az utazókat mulattató dr. Orányi, ki az utazó vendégsereg franczia nyelven s az ásatások alkalmával történt kirándulások főpontjára Érdre iektetve sulyt, életét Fejérmegyét s a buggó kutatót Kereskényi Gyulát.

Megtekintették a 13-ik századból fennálló templomot, az avar sínczokat, a melyek hosszányszögben fél mérföldet meghaladnak. Innét Kéménden megszemléltek a barbarkori földsínczokat, hol Rómer ur ásatást rügtönzött, egy nagy urna, bár szétroncsolt, de egészben levő darabjaira bukkant, Péchy Jenő követ, Szathmáry Károly író, Kéménden mennyköveket (kőbaltákat) gyűjtének s lett is eredménye, egy-két forintért néhányat szerzének, Péchy urnak egy szép kőbaltáért 3 ft. bankpénz mellett még egy csokot kellett öreg Nagy Jánosné 68 éves anyámasszonynak adni; s csak így tudta birtokába keríteni a baltát. Este 8 órakor Budapestre visszatértünk.

Érdy Gyula.

— Az október deczemberi új évnegyed közeledvén, lapunk barátai s előfizető figyelmébe ujjal ajánljuk lapunkat. Eddigi működésünkből láthatják, hogy a lap tartalmas és változatos összeállítása érdekében mindent elkövetünk. Saját körünkben minden nevezetesebb esemény hű tolmácsai voltunk, e mellett az országban előforduló nevezetesebb eseményekről, nemcsak tudósítást hoztunk, hanem igen sok helyről rendes tudósítónk volt. Valamint szíves támogatásukat kérjük jövőre, ugy mi is iparkodunk a pártolásnak megfelelően. Legyenek szívesek ezért lapunkat pártolva saját körükben minél inkább terjeszteni.

— Királyné ő Felsege vasárnap Triestből a fővárosba utaztatván városunkon keresztül utazott. — A helybeli indóházhoz reggel 6 óra 10 perczkor érkezett be a vonat, mely néhány percznyi fenntartozkodás után tovább rohogott.

— A városi bizottság f. hó 28-án tartja rendes havi közgyűlését, melyen a közigazgatási bizottság tagjainak megválasztása fog történni. Azután a jövő évi költségvetés kerül tárgyalás alá.

— Valeria főhercegnő nevelője továbbra is Rónay Jácint marad, ki, ha az ég élteti, hat év múlva fejezi be a tanulekony főhercegnő nevelését. Nem valószínű tehát a lapokban colportált azon hír, mely szerint Rónay Jácint ez állásában Rimely Károly, lekéri apát lépne és Rónay a megüritült veszprémi, vagy kassai püspöki széklet foglalná el. — A dolgok jellen állása szerint Rónay a veszprémi püspökségre van kizemelve egyenesen királyné ő Felsege által, kinek a veszprémi püspök mindenkoron kancellára. Mind a mellett nagyon is valószínű, hogy a veszprémi püspöki székre még ama 6 év leforgása előtt fog valaki kinevezetni.

— Az árvaügy megyénk több községében még mindig igen elhagyott állapotban van, így tudunk eseteket, hogy kiskorúakat érdeklő vagyon a közgyám s az árvaszék tudomása nélkül évekre bérbeadott s a kiskorúak ezáltal károsítottak a községi előjárók gondatlansága folytán. Figyelmeztetjük erre a megyei közgyámat, hogy az ily visszaélésekre körutjaiban különösen ügyeljen s a rendetlen községeket jelentse be.

— Mária Valeria főhercegnő nevelője napjait fényesen megüriték Miramareban. Reggel dr. Rónay Jácint ur misézett, este 7 1/2 órakor gyönyörű tűzjáték volt a tengeren, melyet az erkélyről nézett az udvar. A kis Valeria egész boldog volt.

— Alaptalan mende-monda. Dr. Rónay Jácint ez. püspök úrról, mint Mária Valeria főhercegnő nevelőjéről azt írják az országos lapok s utánok a helybeli sajtó, hogy megváltik állásától, gyengédkedő egészsége miatt. Mi épen az ellenkezőt tudjuk, ő méltósága jelenleg kitűnő egészségének örvend s szó sincs arról, hogy a kis főhercegnő nevelését abba hagyja. Nagyon is óhajtatód, hogy a tudós főpap s derék hazafi végezze be fenségével a nevelést.

— Gróf Zichy Jenő ur az ősrégészeti és ember-tani congressus több tagjával Balaton-Füredre vándorolt a napokban, hol a gyönyörű fekvésű hely bünálatra ragadta vendégeinket, innét városunkba jöttek s nevezetességeit szintén megtekintették. — (A rossz nyelvek azt beszélék, hogy a prachistoricus korból a szent István- és megyeház-uteza kövezete rendkívül meglepte őket e kövezetnek a barbar időkbel származását azonnal constatálták.)

— Nagymervu tolvajlás. Helt János nevű bodajki illetőségű házi-szolga 1870-től egész 1873-ig volt Mautner és Weisz helybeli fűszerkereskedők szolgálatában; az egész idő alatt folytonosan hordta a portékát a raktárból, természetesen gazdáinak tudta és belegegyezése nélkül. 1873-ik évben régi helyéről elment és Reichard Mór fűszerkereskedőhöz szegődött el; nem feledkezett meg azonban volt gazdáinak raktárára s nagyon gyakran bejárogatott éjnek idején egy álkülcsevel, melyet előrelátó természeténél fogva még azon időben készített, midőn Mautner és Weisz urak szerencsések voltak őt szolgáljuknak nevezhetni. A Jancsinak most igazán jó dolga volt, mert kétféle szedte az epret: Mautner és Weisz raktárából derüre borura tolvajolta az árukat és Reichardtól szintén lopott különféle czikkeket; a lopott tárgyakat azután egy asszony közvetítésével eladogatta, s az így szerzett pénzt a takarékpénztárba rakta; szerzeménye szép kis summára szaporodott, mert a moóri takarékpénztárba elhelyezett 1100 forint, a helybeli takarékpénztárba pedig 621 fírt rakosgatott. A régi közmondás, hogy addig jár a korsó a kutra míg eltörik, itt is igazolta magát, mert a fényes sikerrel koronázott hat évi tevékenységének a véletlen utját állta, s őt a rendőrség kezeihez szolgáltatva. A Jancsin nézve gyászos következményű felfedezés aként történt, hogy pénteken éjjel, midőn szokott visítjét tette Mautner és Weisz raktárában azon szándékkal, hogy egy targonczára való emléket elvisz magával a magasból, a házbellek figyelmesek lettek az általa előidézett zajra és elküldtek az üzlettulajdonosok lakására azon izenettel, hogy nézzenek utána, mert ha jól sejtik, alighanem egy két lábú patkány alkalmatlankodik a raktárban. Jött is azonnal az egyik gazda, kinek sikerült a szom-

szédok segítségével a tolvajt nyakoncsipni és megkötni, a gazember azonban egy kedvező pillanatban kiszabadult üldözői körmei közül és elszaladt; de azok sem voltak restek és utána iramodtak, kiáltásukra, hogy fogják el, a rózsá-uteza sarkán Szűts utcarendőr által el is fogatott, ki is azonnal gondoskodott éjjeli szállásról és elvitte Janesit a kóterba, hol a tolvaj most éjjel-nappal törekvésének romjairól álmadozik. — A rendőrség ez ügyben a nyomozást azonnal megindította, s az elürsített tárgyakból máris annyit visszaszerzett, hogy avval egy egész kis kereskedést lehetne folytatni. Az orgazdák, vevők — kik tudva lopott tárgyat vásároltak — közül többen hurokra kerültek. — Mautner és Weisz kára 4—5 ezer fírt körül lehet, Reichardé pedig 800 forint.

— Jótékonyág. A jótékony nőgyesület derék elnöknője közelebb Popelka József nevű szegény kis elhagyott árvaftut tetőtől talpig felruházott.

— A m. kir. honvédek részéről az ellenőrzési szemle f. é. október 18. és 19-én fog a zászlóalj-iroda helyiségében megtartatni. Az ellenőrzési szemlén köteles minden zászlóaljbeli m. kir. szabadságot állományu honvéd, ki ez évben még tényleges szolgálatban nem állott, vagy fegyvergyakorlaton nem volt, ha mindjárt idezőjegyet nem kapott volna is

— A közigazgatási bizottság életbeléptetési ideje a miniszter által október 2-ára tűzvetvén ki, a tiz bizottsági tag választása a f. hó 28-án tartandó városi bizottsági közgyűlésen fog eszközöltetni.

— Germanisatio. Az uteza sarkokon ismét „Kundmachung“-okat volt szerencsénk olvasni, mely eredeti hirdetések a katonai hatóságok voltak szívesek a német nyelv gyarapítása és virágztatása érdekében kiragasztatni. Ugyan kérjük tisztelt urak, mikor akarják már önök hazánkban a magyar nyelv létjogát elismerni, maga a királyi ház nem tartja szegénynek szép nyelvünket ajkán kibocsátani, csak önök azok még, kik nem ismernek magyar szavát, pedig ugyan ismerhetnének már egyszer! Elvárjuk a felsőbb hatóságoktól, hogy a hasonló „Kundmachung“-ok uralmát egyszer csak már beszüntetik s megtanítják a magyarul nem tudó urakat magyar szóra!

— A színházi consortium körében a szinidény közeledvén, megkezdődött az élénk mozgalom s a consortium ép ugy, mint választmány körében gyűléseknél és intézkednek. A jövő szinidény elébe kecsgetető reményekkel nézünk, hisszük, de óhajtuk is, hogy az sikerült legyen.

— Nagy-Lángon a szini-előadásokat Kőmives Imre e hó 16-án kezdte meg; „A szép molnárné“ vigjáték előadásával. Vasárnap, szeptember 17-én „A betyár kendője“ adatott. Kőmives szintársulata jól van szervezve s a közelvidék pártolásába méltán ajánlhatjuk.

— Minden férfi szép, ha csak egy fokkal szebb is az ördögnek. Így tartja a magyar közmondás; azonban, hogy még Amerikában, e leánysegény-országban is elismerik, azt a memfési „Appeal“-ban elbeszélte következő eset bizonyítja: „Egy házassodni vágyó nő Memfistől jelentkezett New-Yorkban egy házasság-közvetítő intézetnél. Az intézet közlé ajánlatát egy agglégényvel — ki azt elfogadta — felelete mellé azonban tévedésből saját arcképe helyett kedvenc orángyáját mellékelte. A nő felelete így hangzott: „Ön kétségkívül nem épen nagyon szép, arca azonban férfiasnak és becsületeseznek látszik, ennél fogva azonban beleegyezem a házasságba.“

— Katonai áthelyezések. Ő Felsegének auguszt. 12-iki elhatározása folytán ez idei fegyvergyakorlatok bevégeztével 10. számú dragonyos ezred Czeglédre Moórra, a 10. számú huszárezred pedig Moórról Tolnára helyeztetik át. A honvédelmi miniszter a Czeglédre Moórra rendelt 10. számú dragonyos ezred egyes századainak utbaindulását, tekintve a felváltandó 10. számú huszárezred hadgyakorlatainak folyamát, a főhadparancsnokság kívánata szerint oda módosítja, hogy az említett dragonyos ezred törzse, egyik osztályparancsnoksága és 3-ik százada ez évi szeptember hó 16-tól szeptemb. 30-ig Czegléden és környékén, t. i.: Harasztiban, Taksronban, Moóron és Budapestben marad, a honnan új állomásaiba csak folyó évi szeptember 30-ika után fog utbaindítani. Az ezrednek másik osztályparancsnoksága ellenben folyó évi szeptember 16-án érkezik Moórra.

— A katonai ellenőrzési szemle f. évi október hó 23., 24. és 25. napján fog eszközöltetni a kaszánya udvarán kötelesek megjelenni: október 23-án az 1866., 1867., 1868. évben; október 24-én az 1869., 1870. és 1871. évben; október 25-én pedig az 1872., 1873., 1874. és 1875. évben besorozottak. Azon megjegyzéssel hozzátik az illetők figyelmébe, hogy bármelyik serezedhez, tengerészethez vagy hadcsapatokhoz vannak is beosztva, tartoznak megjelenni. Az ellenőrzési szemle reggel 8 órától 12-ig eszközöltetik.

— Beküldetett. T. szerkesztő ur! Becces lapjának 74-ik számában „Ez is megjárt“ czim alatt a hírek közt egy megtörtént tény említ fel, azonban egészen tévesen, az illető tudós érdekében szükségesnek látom ezen téves állítást helyre igazítani. Virchow jeles tudós az érd-battai kirándulás alkalmával azon óhaját fejezte ki, hogy szeretne egy tisztán szerb jellegű koponyát megmérni, ezt egy battai szerb menyecske koponyáján végre is hajtotta, a megmérés után oda nyilatkozott, hogy ezen nő már nem tisztán szerb, hanem keveréke

a szerb és german fajnak; tüzetesebb kutatás után ki is derült, hogy a jeles német és nem orosz tudósak igazán voltak, mivel az illető nőnek öreg-anya ettyeki születésű német nő volt. — *Dr. T. Gy.*

— **Reáltanodánk ügye**, mely annyira összebonolytatott, kezd lassanként a rendes utra térni s az új tanárok egyrésze már megérkezett. Bámuljuk kormányunk különös eljárását, mely inkább tanodánk felfogatására, mint az oly sokáig várt rend helyreállítására czélt.

— **Haltenyésztés gőzerővel.** A „Land and Water“ czimű angol folyóirat nem régiben egy Bonn közelében fekvő tórról emlékezett meg, melybe a meleg vizet a közeli gyár gőzgépének sűrítőjéből vezetik, s melyben ennek következtében a ponty kitünően tenyészik. A víz 43° C. melegen folyik a tóba s annak átlagos melege 14—24° C. Hét év előtt mintegy 300 fiatal pontyot bocsátottak a vízbe, hol annyira elszaporodtak, hogy egy üres horgász fehér térszából készített csalétekkel egy óra alatt kényelmesen kifoghat 100 darabot. Azon berendezés, mely szerint a gőzgép fölösleges meleg vize a mondott célra szolgáljon bár nem is új, de mindenesetre gyakorlatinak bizonyul, mert a halak jóízűek. — Lancashire és Yorkshirében aranyhalakat is tenyésztettek ily módon.

— **Az új közigazgatási bizottságokról** szóló törvény Klökner Péter könyvkereskedésében 30 kr-ért kapható, felemlítjük ezt most, midőn a közigazgatási bizottság szervezése már küszöbön van azért, mert e törvényre sok szükség leend.

— **Francozia s német nyelv tanítására** ajánljuk egy nő, ki ezen nyelveket teljesen bírja s ezekből már tanítással is foglalkozott. Naponként 10 órától bármely órában adhat előadást. — Bővebb értesítést ad a szerkesztőség.

— **A fejemegyel és városi régiséggtár** számára Ullmann Miklós egy Gordians-féle római rézérmet, — Wittmayer Mihály 1 db. török rézérmet adományozott.

— **A „Veszprém“** czimű lap szerkesztését október hó elejétől fogva Lévay Imre gymnasiumi igazgatótanár vette át, miután jelenlegi szerkesztője Prém József eltávozik.

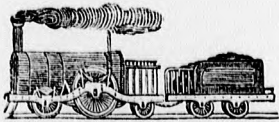
— **A kassai püspökségre**, mint hallják Rómer Flóris kintin hazai régészünk fog kinevezetni.

— **A „Kisfaludy“** gőzös e hó 18-ától kezdve hetenkint kétszer, úgy mint szerdán és szombaton jár reggeli órákban; B.-Füredről indul reggel 11 órakor. — Október 1-től kezdve bizonytalan ideig hetenkint egyszer vagyis minden szerdán, a szokott időben.

— **Rosz lelkiismeret.** „Minden föl van fűdőzve fűss.“ Ezt írta egy fiatal, tréfát szerető nő Ithansas amerikai város mind a tizenkét lelkipásztorához, kik egy nyilvános helyen magukat minden büntől menteknek nyilvánították. E névtelen levél eredménye meglepő volt: a rákövetkező vasárnap, egy angol lap szerint, egy pap sem volt található a városban, s az Isten-tiszteletet ennél fogva egy templomban sem lehetett megtartani.

— **Véres verekedés** színhelye volt vasárnap este 9 órakor Gaszner Pál sütő-utczai kocsmájában, hol a mulató vendégek közül két atyafi úgy eldöngötte harmadik társukat, hogy az véresre bevert fővel maradt a csata színhelyén. A szerencsétlent kórházba szállították, felgyógyulásához nem kötnék reményt.

— **Rövid hírek.** P e t ö f y költeményeinek második s jobb kiadása, mely illusztrálva van, karácsonkor fog megjelenni. — K o c z ó P á l gépgyárnoknak Kuzman Márton nevű szolgálja egy gép felhuzása alkalmával oly szerencsétlenül esett le, a raktár 2-ik emeletéről, hogy rögtön szörnyet halt. — A n e m z e t i muzeum látogatóinak száma augusztus hóban 26302 volt. — A b u d a p e s t i központi távirdai hivatalnál feladatott 37889 drb. sürgöny érkezett 39474 drb. — A fővárosban a szüret a jövő hó elején kezdődik. — Az új operaszínházban belső díszítéséhez szükséges márvány a z s o b o k i márványgyárból (Bánfi-Hunyad mellett) fog előállítani. — A z e n t a i csata évforduló napját a z e n t a i k folyó hó 11-én is megünnepele. — A s z e g e d i kiállítás 37274 egyén látogatta meg. — M e d g y e s e n nagy mértékben dühöng a roncsoló toroklob. — K o v a s z i n c z körül roppant elszaporodtak a farkasok. — R i m a s z o m b a t környékén oly erős vihar dühöngött, hogy egy csúrt halomra döntvén, az oda menekült napszamosokat romjai alá temette, kiket a cséplők tudtak megmenteni, 12 napszamos megsebesült, egy csecsemő meghalt, egy fiatal nő haldoklik sebeiben.

Vasuti menetrend.

Budára reggel 4 ó. 15 p. délelben 12 ó. 5 p. este 6 ó. 36 p. **Budáról** reggel 7 ó. 10 p. d. e. 11 ó. este 9 ó. 35 p.
Kanizsára reggel 9 ó. 29 p. d. u. 2 ó. 33 p. éjjel 11 ó. 6 p. **Kanizsáról** reggel 6 ó. 25 p. d. u. 2 ó. 6 p. éjjel 11 ó. 30 p.
Ujszónyra reggel 10 ó. 18 p. éjjel 12 ó. 23 p. **Ujszónyból** d. u. 2 ó. 33 p. éjjel 11 ó. 37 p.
Veszprémre reggel 9 ó. 9 p. éjjel 11 ó. 42 p. **Veszprémről** d. u. 4 ó. 21 p.

Szerkesztői üzenetek.

D. Vártuk tudósításait, de nem jött semmi; azt hisszük az úgy ki van egyenlítő, szeretnők az illető nevével tudni.
K. Gy. urnak. Érd. Csak most hozhatjuk.
Dr. T. Gy. urnak. Eres. Tárgyhalmaz okozta késedelmet; de közérdekű lévén a tárgy nem késik a jövő számban sem. Üdvözlőnkét küldjük.
K. I. urnak. Láng. Későn jött a múlt számba.

G a b o n a - á r

szept. 20-án.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	10	—	9	80	9	60
Kétszeres	9	—	8	90	8	60
Rozs	8	40	8	30	8	20
Arpa	4	30	4	20	4	10
Zab	2	—	1	90	1	80
Kukoricza	6	30	6	20	6	10

Felelős szerkesztő: **Hattyffy Dezső.**

Nyilttér. *)

Figyelmeztetés!

Tisztelettel figyelmeztetek mindenkit, ki Szöllősy Pál ügyvéd ur házához bármit hitelez ovatos legyen, nehogy oly galádul járjon mint én, ki 3 frt. 60 kr. jogos követeléseimért egyéb kiadásaimon kívül még 25 frt. 86 krt. voltam kénytelen neki fizetni, gyarapodjék vele lelkiismerete.

Székesfejervárott, szeptember 18-án 1876.

Kubik János.

*) Az e rovathban közölttekért nem vállal felelőséget a szerkesztő.

Hirdetések.

Van szerencsém a t. közönséget és uraságokat értesíteni, hogy a **HIRSCH IGNÁCZ ÉS FIA** legjobb mirőségű vízmentes takaró ponyva és legjobb minőségű z s á k o k gyárából Budapestben, a főgynökséget Fejermegye részére átvetttem, bátorkodom ennél fogva a t. közönségnek ezen gyártmányokat, legolcsóbb gyári árak és legpontosabb kiszolgáltatás mellett ajánlani. — A minták minden gyártmányból megsemmelhetők borraktáromban helyben, a Ferencz-rendiek épületében, a püspöki palota átellenében.

Székesfejervár, szept. 1876.

Tisztelettel
ABEL ALAJOS.

Fényképészet.

Van szerencsém tudatni a nagyérdemű közönséggel, miszerint **Schmidt Vilmos** ur fényírdáját kibérletem és azt még e hó folytán berendezve megnyitom, mit annak idejében leszek bátor tudatni. Maradtam mély tisztelettel

Lengyel Samu,
fényképész.

Egy hét oktálos, jó karban levő

S Z Ö L Ö

1000 akó hordó terjedelmű pinzével, s az idejé terméssel együtt, szabad kézből eladó.

Bővebb tudósítást nyerhetni e lapok kiadóhivatalában.

Árverési hirdetmény.

Alulirt végrehajtó részéről közzé tétetik, hogy a székesfejervári kir. tktörvszéknek Csordás Sándor felperesnek, Ujszászi Ferenczné szül Kis Katalin alperes elleni ügyében 7975/876. sz. a. hozott végzése folytán, a föntnevezett Ujszászi Ferenczné vaáli lakostól lefoglalt és 188 frtra becsült 2 ló, 1 kocsi, 1 tehén és 1 hidas, valamint a vaáli 290. sz. tljkönyvben A. I. 1—13. sorsz. a. bejegyzett 500 frtra becsült ház és 1525 frtra becsült 1/4 kültelek — általam harmadik árverésen Vaálban — alperes lakásán s illetve a községváznál — f. 1876. évi október hó 23-án d. e. 9 órakor, nyilvánosan és szükségesetén becsáron alul is el fognak árvereztetni. Az árverési feltételek alulirtnál megtekinthetők.

Sz.-Fejervár, 1876. szeptember 14.

Ivánszky János.

kir. trvszéki végrehajtó.

Hirdetmény.

Mely szerint közhírré tétik, hogy a gárdonyi reform. egyház tulajdonát képező nagy kocsmá, bor, pálinka és sörmési joggal s husvágási helyiséggel 1877-ik évi január hó 1-től három egymás után következő évre folyó 1876. évi szeptember hó 25-én d. e. 9 órakor Gárdonyi községváznál tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Mely határidőre az árverezni szándékozók azon értesítéssel hivatnak meg, hogy az árverési feltételeket a fent nevezett egyház gondnoknál bár mikor megtekinthetik.

Kelt Gárdonyban, szeptember 13. 1876.

Mattyók Zsigmond,

a gárdonyi ref. egyház gondnoka.

Árverési hirdetmény.

A Székesfejervári kir. közjegyzőség részéről ezennel közhírré tétetik, hogy néhai Spránitz János hagyatékához tartozó, a székesfejervári 889. számú telekjegyzőkönyvben A + I. sor 7. (III.) helyrajzi szám alatt foglalt, 6547 forintra becsült palotavárosi ház

f. évi szeptember hó 23-án

Sz.-Fejervárott a városházán

délelőtti 9 órakor esetleg az illetékes gyámhatóság jóváhagyásának feltétele mellett, becsáron alul is nyilvános árverés útján el fog adatni.

Az árverési feltételek alulirtnál megtekinthetők.

Kelt Székesfejervárott, 1876-ik évi szeptember hó 16-án.

Dr. Grubicy László,

kir. közjegyző.